

Dalībvalstu tiesības - Luksemburga

Din il-paġna ġiet tradotta awtomatikament u l-kwalità tagħha ma tistax tkun garantita.

Šajā sadaļā atradīsiet pārskatu par dažādajiem tiesību avotiem Luksemburgā.

Tiesību avoti

Starptautiskie tiesību avoti

Luksemburgas Lielhercogistei ir saistoši starptautiski, daudzpusēji vai divpusēji līgumi. Papildus pienākumiem, ko šīs saistības uzliek Luksemburgas valstij tās attiecībā ar citām valstīm, daži no šiem līgumiem ir indivīdu tiesību avots (piemēram, ES pilsoņi var tieši paļauties uz pārvietošanās brīvību, pamatojoties uz Eiropas līgumiem.

Starptautiskās konvencijas

Tie ir starptautiski līgumi un nolīgumi starp Luksemburgas Lielhercogisti un ārvalstu. Kā piemēru var minēt Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvenciju, kas parakstīta Romā 1950. gada 4. novembris, vai BeNex līgumu, kas parakstīts Hāgā 1958. gada 3. februāris un 2008. gada 17. jūnijs un saistīja Beļģiju, Nīderlandi un Luksemburgu.

Kopienas tiesību akti

Kopienas tiesību akti ietver Eiropas Līgumus un sekundāro tiesību aktu noteikumus, kas ietverti Eiropas Kopienas un Eiropas Savienības iestāžu pieņemtajos tiesību aktos: Direktīvas, lēmumi, regulas, atzinumi un ieteikumi.

Valstu tiesību avoti

Noteikumi par konstitucionālo vērtību

Luksemburgas Lielhercogistes konstitūcija tika izsludināta 1868. gada 17. oktobris. 1868. gadā izveidotā konstitucionālā sistēma līdzinās Beļģijas 1831. gada Konstitūcijas sistēmai. Neraugoties uz daudzajām detalizācijas atšķirībām, ar Beļģijas konstitucionālo tiesību aktiem var apspriesties bez atrunām attiecībā uz vispārējiem principiem. Neraugoties uz daudzajām konstitucionālajām izmaiņām, kas notikušas kopš tās stāšanās spēkā, pašreizējā Konstitūcija lielā mērā atbilst 1868. gadā ieviestajam tekstam.

Luksemburgas Konstitūcija ir stingra tipa konstitūcija, t. i., tās grozījums prasa novērot īpašu procedūru, kas ir sarežģītāka nekā parastā likumdošanas procedūra. Konstitūcijas pārskatīšanai ir vajadzīgas divas secīgas Deputātu palātas (Parlaments) balsis ar vismaz divām trešdaļām Deputātu palātas locekļu balsu, jo balsošana uz pilnvaras pamata nav atļauta. Ar vismaz trīs mēnešu starplaiku nošķir divas balsis.

Ja divu mēnešu laikā pēc pirmā balsojuma Deputātu palātas locekļi vai 25 000 vēlētāji to pieprasa vairāk nekā ceturtdaļa deputātu, Deputātu palātas pirmajā lasījumā pieņemto tekstu iesniedz referendumā. Pēc tam nenotiek otrā balsošana, un pārskatīšanu pieņem tikai tad, ja par to tiek nodots nodoto balsu vairākums.

Noteikumi par tiesisko vērtību

Likumu definē kā standartu, ko izdevusi lielhercoga Deputātu palāta. Izņemot gadījumus, kad konstitucionālais noteikums vai starptautisko tiesību norma ierobežo tā brīvību, Luksemburgas likumdevējs pats pieņem lēmumus par pamatnostādņēm, ko tā paredz piemērot administratīvajām tiesībām.

Regulatīvās vērtības noteikumi

Ir skaidrs, ka tiesību akti nevar regulēt visus jautājumus pat pēdējā izklāstā. Turklāt salīdzinoši sarežģītās likumdošanas procedūras izmantošana ne vienmēr ir piemērota, piemēram, attiecībā uz tiesību aktu izstrādi gadījumos, kad standarts ir bieži jāgroza.

Tas notiek gadījumā, ja tiek pieņemta Lielā Duālā regula, kas ir likuma īstenošanas noteikums. Luksemburgas Konstitūcijā ir noteikts, ka misijas lielhercogs ir "(marka) noteikumi un dekrēti, kas nepieciešami tiesību aktu izpildei".

Kas ir, ja ir, citi tiesību avoti un kāda ir to vērtība?

Judikatūra

Tiesu prakse ir atzīta par vienu no tiesību avotiem bez grūtībām. Luksemburgas tiesību akti faktiski nezina, ka anglosakšu tiesību sistēmās "precedenta tiesības" ir piemērotas anglosakšu tiesību sistēmās, un tiesas lēmumi parasti nav saistoši arī citos gadījumos, pat ja tie ir diezgan salīdzināmi. Turklāt tiesnešiem ir aizliegts sniegt savu atzinumu ar vispārīgu noteikumu, un tādēļ viņu spriedums vienmēr ir jāattiecinā uz konkrēto gadījumu.

Tomēr praksē tiesu praksei līdzīgā lietā nenoliedzami ir ietekme uz lietu. Turklāt, ja teksts ir piemērots mutiskai tulkošanai, tiesneša pilnvaras neapšaubāmi ir svarīgākas, jo viņam ir iespējams izstrādāt tiesību aktus, interpretējot to.

- **Starptautiskā judikatūra**

Luksemburgas Lielhercogiste atzīst vairāku starptautisko tiesu, tostarp Eiropas Cilvēktiesību tiesas Strasbūrā, tiešo autoritāti.

- **Eiropas judikatūra**

Saskaņā ar LESD 267. pantu Eiropas Savienības Tiesas judikatūra valstu tiesām ir saistoša, atsaucoties uz prejudiciālu nolēmumu, kas ļauj valstu tiesām pirms lēmuma pieņemšanas lūgt Tiesu risināt problēmas, kas radušās, piemērojot Kopienas tiesību aktus, kas fiziskām personām var būt atkarīgi no tiesas.

- **Valstu judikatūra**

Tiesas lēmumiem, kas pieņemti civillietu un komercietu noslēgumā, ir tikai res judicata spēks: šie lēmumi ir saistoši strīdā iesaistītajām pusēm, taču tie nemaina tiesību aktu kārtību.

Tas pats attiecas arī uz lielāko daļu lēmumu, ko pieņēmušas administratīvās tiesas. Izņēmuma kārtā, ja Vispārējā tiesa vai Administratīvā tiesa ir vērsusies pret tiesību aktu, spriedumu vai spriedumu, piemēro vispārēji piemērojamu spriedumu vai spriedumu, un to publicē Luksemburgas Lielhercogistes Oficiālajā Vēstnesī.

Arī Konstitucionālās tiesas spriedumi ir vispārēji piemērojami un ir publicēti Mémorial.

Vispārīgie principi

Judikatūrā ietvertie noteikumi jo īpaši ietver vispārējo tiesību principu kategoriju, kas ir definēta kā "tiesību aktu noteikumi, kuri ir saistoši administrācijai un kuru esamība ir apstiprināta tiesā kā tiesa".

Normu hierarhija

Saskaņā ar valsts tiesību aktiem prioritāte ir tiesību avotiem. Konstitūcija ir visaugstākā nodokļa avots, kam seko normatīvie akti.

Tā kā nav nekādu konstitucionālu noteikumu, Luksemburgas tiesību aktu nostāja attiecībā uz attiecībām starp starptautiskajām tiesībām un valsts tiesību aktiem izriet tikai no judikatūras.

Luksemburgas judikatūra attiecībā uz šo punktu tika izstrādāta, sākot no 1950. gadu sākuma, kad Cour de cassation pirmā no visiem, un pēc tam Valsts padome pārtrauca nostāju, ka Tiesas kontrole attiecībā uz tiesību aktu atbilstību starptautiskajiem līgumiem nebija iespējama varas dalīšanas dēļ.

Saskaņā ar 1951. gada Valsts padomes atsauces lēmumu "starptautisks līgums, kas ar apstiprināšanu ir iekļauts iekšējos tiesību aktos, ir likums ar augstāku standartu, kura izcelsme ir lielāka par iekšējās struktūras gribu. No tā izriet, ka pretrunu gadījumā starp starptautiska līguma noteikumiem un normām, kas noteiktas valsts tiesību aktos, starptautiskajām tiesībām ir jābūt svarīgākām par valsts tiesību aktiem (Conseil d'Etat, 1951. gada 28. jūlijs, Pas. lux., 263. lpp.).

Minētā lēmuma formulējums, protams, ir ļoti plašs, jo spriedumā nav noteikts, ka starptautiskais standarts ir svarīgāks par jebkuras iekšējās struktūras gribu. Tomēr Luksemburgas tiesas nekad nav nepārprotami atbalstījušas starptautisko standartu prevalēšanu konstitūcijā.

Tomēr jāatzīmē, ka 1956. gadā tika pārskatīts valdības teksta projekts, kurā bija noteikts, ka "starptautisko tiesību normas ir daļa no valsts tiesību sistēmas. Tām ir augstāks spēks nekā tiesību aktiem un citiem valsts noteikumiem." Rakstu komentāros bija skaidri norādīts, ka tajā bija jāiekļauj konstitucionālie noteikumi.

Tomēr valsts netieši pieņēma šo prioritāti 1992. gada 26. maijs atzinumā par likumprojektu attiecībā uz ES līguma apstiprināšanu. Tā norāda, ka „ir jāpatur prātā, ka saskaņā ar tiesību normu hierarhiju starptautiskajiem tiesību aktiem ir priekšroka salīdzinājumā ar valsts tiesību aktiem un ka konflikta gadījumā tiesas nerīkojas saskaņā ar valsts tiesību aktiem par labu Līgumam. Tā kā ir svarīgi izvairīties no pretrunām starp mūsu valsts tiesību aktiem un starptautiskajām tiesībām, Conseil d'Etat uzstāj, ka attiecīgā konstitucionālā pārskatīšana būtu jāveic tik ilgā termiņā, lai novērstu šādu neatbilstību.” Tādēļ šķiet, ka Luksemburgas Lielhercogiste ir iesaistīta stingri internacionalizētā ceļā.

Tas neapšaubāmi ir tehnisks rezultāts, jo nav pārskatīta Luksemburgas tiesību aktu konstitucionalitāte. Konstitucionālā tiesa pārbauda tiesību aktu atbilstību konstitucionālajam līgumam, nevar atsaukties uz jautājumu par starptautisko līgumu, kas apstiprina starptautisku līgumu, atbilstību Konstitūcijai.

Luksemburgas tiesību sistēmā Konstitucionālā tiesa var atzīt, ka likumi, kas būtu antikonstitucionāli, nav konstitucionāli. Šo tiesu var izskatīt tiesa vai administratīvā tiesa Luksemburgā, ja saistībā ar procedūru pirms minētās tiesas tiek izvirzīts jautājums par atbilstību konstitūcijai. Tieša nodošana nav iespējama.

Prasība atcelt tiesību aktu ir iespējama arī pret nelikumīgām reglamentējošām darbībām administratīvajā tiesā, kurai ir iespēja iesniegt apelāciju Administratīvajā tiesā. Tomēr šī prasība ir pieņemama tikai trīs mēnešu laikā pēc regulas publicēšanas dienas. Ja pēc minētā termiņa beigām normatīvā akta likumība tiek apspriesta tiesā vai administratīvajā tiesā, tiesa saglabā iespēju neņemt vērā tiesību akta tekstu par labu likumam, bet, atšķirībā no tiesas rīcības, kas ir iespējama trīs mēnešu laikā pēc publicēšanas, lēmums nav uzskatāms par vispārēju iestādi.

Noteikumi par pārvalstisko instrumentu noteikumu stāšanos spēkā valsts teritorijā

Starptautiskās konvencijas

Luksemburgas Konstitūcija ir īpaši īsa, ja tā reglamentē starptautisku līgumu apstiprināšanas procedūru, jo tajā tikai noteikts, ka “Līgumi nav stājušies spēkā, pirms tie nav apstiprināti ar likumu un publicēti tiesību aktu publicēšanas veidlapās”.

Lielhercogiste ir valsts ar monoistu tradīcijām. Citiem vārdiem sakot, tas ir pats Līgums, ko piemēro tāpat kā Lielhercogistes iekšējo noteikumu, netransponējot to vienā vai otrā veidā.

Tāpēc apstiprinājuma likuma saturs ir ļoti īss un parasti aprobežojas ar vienu pantu, saskaņā ar kuru “ir apstiprināts” konkrēta līgumā. Tam nav tiesību akta satura. Apstiprināšanas tiesību akti apstiprina, bet netransponē tos; tai nav citas nozīmes kā vien atļaut valdībai ratificēt Līgumu.

Šo likumu Parlaments pieņem saskaņā ar parasto procedūru. Balsošana parasti notiek ar absolūtu balsu vairākumu, ja vien Līgumā nav paredzēta pilnvaru deleģēšana (skatīt turpmāk). Kopš 1956. gadā veiktās pārskatīšanas Luksemburgas Konstitūcijā ir skaidri noteikts noteikums, kas ļauj ar līgumu deleģēt pilnvaras starptautiskām organizācijām. Konstitūcijas 49.a pantā ir noteikts, ka „pilnvaras, kas Konstitūcijā paredzētas Eiropas Savienības likumdošanas, izpildvaras un tiesu iestādēm, ar līgumu var uz laiku piešķirt iestādēm starptautiskajās tiesībās”. Tomēr Konstitūcijas 37. panta 2. punktā ir noteikts, ka šādiem līgumiem ir jāsaņem Deputātu palātas apstiprinājums saskaņā ar ievērojami pastiprinātu balsu vairākumu.

Ja vien nav skaidri noteikts, ka balsošanas tiesību akti nav spēkā, Luksemburgas iekšējā kārtībā nav stājies spēkā līgums par apstiprināšanu. Apstiprināšanas tiesības ir priekšnoteikums tās spēkā stāšanās brīdim, bet tikai pēc ratifikācijas. Arī Luksemburgā tiek uzskatīts, ka arī pēc Deputātu palātas apstiprinājuma izpildu iestāde saglabā savu rīcības brīvību ratificēt tekstu un to, ka šo pilnvaru īstenošana nav ārpus tiesneša kontroles.

Uz līguma stāšanos spēkā saskaņā ar valsts tiesību aktiem parasti attiecas trīs nosacījumi. (1) lielhercogiste ir ratificējusi Līgumu, (2) Līgums ir spēkā starptautiskā līmenī, un (3) Līguma teksts ir pilnībā publicēts Luksemburgas Lielhercogistē tādā pašā veidā kā likums.

Jāuzsver, ka Līguma publicēšana (kas noteikta ar Konstitūcijas 37. pantu) ir atsevišķa prasība no pienākuma publicēt Līguma tiesību aktus. Ir taisnība, ka vairumā gadījumu abi nosacījumi tiek izpildīti vienlaicīgi, proti, līguma teksts ir publicēts Mémorial uzreiz pēc likuma stāšanās spēkā. Tomēr šie divi tiesību akti nav vienādi, un publikācijas varētu nodalīt, jo Līgums nav tiesību aktu neatņemama sastāvdaļa.

Kopienas standarti

Luksemburgas Konstitūcijā nav īpašu noteikumu par Eiropas sekundāro standartu transponēšanu Luksemburgas iekšējā kārtībā.

Eiropas direktīvu īstenošanas parastais instruments ir likums, ko Deputātu palāta pieņem saskaņā ar parasto balsu vairākumu.

Lai gan principā Eiropas direktīvas ir jātransponē Luksemburgas tiesību aktos ar tiesību aktiem, nav vajadzības izmantot oficiālās tiesības, ja direktīva attiecas uz jautājumu, ko jau reglamentē Luksemburgas tiesību akti. Tādā gadījumā transponēšanu var veikt ar Lielās Ducālas regulas palīdzību, kas pieņemta, pamatojoties uz vispārējām tiesībām īstenot tiesību aktus, kurus valdība piemēro saskaņā ar Konstitūcijas 33. un 36. pantu. Tad *formāli* Luksemburgas tiesību aktos ir paredzēts, ka lielhercogs izpilda pat tad, ja šīs regulas saturs faktiski ir Eiropas direktīvas pamatā.

Vēl var izvairīties no likumdošanas procedūras, ja uz jautājumu, kas saskaņots ar direktīvu, attiecas tiesību akti, ar kuriem Parlaments piešķir valdībai pilnvaras atrisināt ar vienkāršiem noteikumiem saistītus jautājumus, kuri parasti ietilpst tiesību aktu darbības jomā.

Šādu „iespēju” tiesību aktus Deputātu palāta pieņem katru gadu kopš 1915. gada, un tādējādi valdībai ir plašas regulatīvās pilnvaras ekonomikas un finanšu jomā, kas, pat ja nav skaidras atsaucis uz Eiropu, neapšaubāmi ļautu tai transponēt daudzas Eiropas direktīvas.

Tomēr Eiropas direktīvu transponēšanu pašlaik regulē ar 1971. gada 9. augusts likumu, kas grozīts ar 1980. gada 8. decembris likumu, kura mērķis ir atļaut valdībai īstenot un sodīt Eiropas Kopienas ekonomiskās, tehniskās, mežsaimniecības, sociālās un transporta direktīvas. Atkāpjoties no parastās regulatīvās procedūras, attiecīgajiem Lielhercoga noteikumiem ir jāsaņem Deputātu palātas parlamentārās komitejas piekrišana.

Lielhercoga noteikumu pieņemšanas procedūru, tāpat kā likumdošanas procedūru, raksturo pienākums valdībai iesniegt Valsts padomes un tirdzniecības palātu atzinumu. Tomēr atšķirībā no likumdošanas procedūras regulatīvā procedūra ļauj valdībai vienkārši izvairīties no šādas apspriešanās, pamatojoties uz to, ka ir steidzami jāpieņem ieteiktais pasākums. Tomēr valdībai, pieņemot Lielhercogistes noteikumus, tiek liegta iespēja valdībai transponēt Eiropas direktīvu. 1971. gada 9. augusts likums papildina parasto regulatīvo procedūru, pieprasot, no vienas puses, obligātu apspriešanos ar Valsts padomi un, no otras puses, Deputātu palātas parlamentārās komitejas piekrišanu.

Jebkurā gadījumā Ministru padome pieņem „Grand Ducal” regulas tekstu un pēc tam to paraksta pavasara ministrs un iesniedz lielhercogs (lielhercogs). Lielhercoga regula stājas spēkā pēc tās publicēšanas Mémorial.

Kārtība, kādā stājas spēkā valsts noteikumi

Luksemburgā normatīvie akti stājas spēkā tikai pēc publicēšanas *Luksemburgas Lielhercogistes Oficiālajā Vēstnesī*.

Iestādes, kas paredzētas tiesību aktu pieņemšanai

Starptautiskie standarti

Luksemburgas Konstitūcijā ir noteikts, ka „lielhercogs vai Līgumi”. Tomēr tas piebilst, ka „Līgumiem nav nekādas ietekmes, pirms tie nav apstiprināti ar likumu un publicēti tiesību aktu publicēšanas veidlapās”.

Jāatzīmē, ka apstiprinājums ir vajadzīgs visiem starptautiskajiem līgumiem neatkarīgi no to mērķa un ka šāds apstiprinājums ir jāiesniedz tiesību akta formā. Pēdējais tika iekļauts 1956. gadā pēc skaidra Valsts padomes pieprasījuma, kurā tika uzskatīts, ka „šādu piekrišanu var dot tiesību aktu izstrādes procesā, jo Konstitūcija attiecas tikai uz to atsevišķo procedūru, kas piemērojama visiem Deputātu palātas nodomu izpaušmēm visos būtiskajos aspektos”.

Valsts standarti

Luksemburgas Lielhercogistes likumdošanas sistēmā **tiesību aktu iniciatīva** var būt no [Deputātu palātas](#) vai [valdības](#).

Valdības iniciatīvas tiesības ir pazīstamas kā “valdības iniciatīva”, un to īsteno, iesniedzot **“likumprojektu”**.

Deputātu palātas iniciatīvas tiesības sauc par „parlamenta iniciatīvu”, un tās tiek īstenotas, iesniedzot „**tiesību aktu priekšlikumus**”.

Tiesību aktu projektus vai tiesību aktu priekšlikumus tad iesniedz dažādu attiecīgo struktūru (profesionālo palātu) atzinumos, bet galvenokārt pēc [valsts padomes](#) atzinuma. Pēc tam, kad saņemts Valsts padomes atzinums, likumprojekts vai likumprojekts tiek nosūtīts atpakaļ Deputātu palātai.

Šo tiesību aktu pieņemšanas process

Tiesību akti

Deputātu palāta ir viens no Parlamenta deputātiem.

Lai mazinātu riskus, ko rada vienpalātas sistēma, Luksemburgas komponents ar nosacījumu, ka jebkurai tiesību akta projektam principā ir jāsaņem divas balsis, ar nosacījumu, ka tas ir vismaz trīs mēneši.

Tomēr konstitūcijā ir paredzēts, ka otrs balsojums var būt nepieciešams (kvalificēts kā "otrais konstitucionālais balsojums"), "ja Deputātu palāta, vienojoties ar Valsts padomi, rīko sēdi atklātā sēdē, nolemj citādi".

Šajā ziņā Valsts padomei ir ļoti liela nozīme, jo tā ir tuvāk otras likumdošanas palātām citās valstīs (un jo īpaši Lordu palātas lomu Anglijā). Tā ir pirmā reize, kad debates Parlamentā notiek pirmo reizi. Konstitūcija paredz, ka par jebkuru projektu vai tiesību akta priekšlikumu jāpieņem Valsts padomes atzinums. Pēc pirmā balsojuma Valsts padome veic otro reizi pēc pirmā balsojuma Deputātu palātā, lai atklātā sēdē lemtu par to, vai piešķirt vai nepiešķirt otro balsojumu.

Praksē lielākā daļa likumu tādējādi ir atbrīvoti no otrās balsošanas. Valsts padome ir pieņēmusi politiku, saskaņā ar kuru gandrīz visos gadījumos piešķir atbrīvojumu, un visnapietnākie gadījumi ir rezervēti, pamatojoties uz atteikumu. Jebkādi šķēršļi atbrīvojumam visbiežāk tiek novērsti iepriekšējās procedūras laikā.

Jānorāda arī, ka Conseil d'Etat pilnvaras nav īstas veto tiesības, ko būtu grūti saskaņot ar to, ka Conseil d'Etat ir nevēlēta iestāde. Valsts padomes locekļus ieceļ lielhercogs. Ja ir brīva vieta, tad aizstājējus ieceļ kā aizstājējus, un pirmais: lielhercoga tieši, otrs: deputātu palātas ierosināto trīs kandidātu sarakstā un trešajā sarakstā: trīs kandidātu sarakstu, ko ierosinājusi Valsts padome. Valsts padome var tikai atlikt balsošanu par divu mēnešu likumu, tādējādi dodot jaunu laika posmu pārdomām par likumdevēju.

Lielhercogs ir ne tikai likumdošanas procedūras sākumā (attiecībā uz tiesību akta projektu), bet arī pēc Deputātu palātas galīgā balsojuma par tiesību akta tekstu. Luksemburgas Konstitūcijā ir noteikts, ka "*lielhercogs izsludina likumus trīs mēnešu laikā pēc sēžu zāles balsojuma*".

"Grand Ducala" noteikumi

Saskaņā ar 1996. gada 12. jūlijs Likuma par Valsts padomes reformu 2. pantu lielhercoga lielhercoga līdz brīdim pēc tam, kad **Padome ir sniegusi** savu atzinumu, nevar tikt iesniegts noteikumu **projekts**, kas pieņemts tiesību aktu un līgumu īstenošanai.

Tomēr valdība steidzamības gadījumos var atkāpties no šā vispārējā noteikuma (lai to varētu novērtēt lielhercogs, pamatojoties uz premjerministra pienācīgi pamatotu ziņojumu), tādējādi atsakoties no Augstās korporācijas viedokļa. Tomēr šādu **ārkārtas procedūru** var izmantot tikai izņēmuma gadījumos.

Turklāt, ja tiesību akti oficiāli pieprasa, lai Valsts padome tiktu nodota izskatīšanai Valsts padomē saskaņā ar tās atzinumu par noteikumiem, kas pieņemti saskaņā ar minētajiem tiesību aktiem, steidzamības procedūru nekādā gadījumā nevar izmantot. Tas attiecas arī uz grozījumiem projektā regulai, par kuru Augstā korporācija jau ir sniegusi pirmo atzinumu.

Tāpat kā tiesību aktu gadījumā, Valsts padome sagatavo atzinumu par noteikumu projektiem **argumentēta ziņojuma** veidā, kurā ietverti vispārīgi apsvērumi, projekta teksta pārskats un attiecīgā gadījumā pretprojekts.

Pārbaude, ko veic Valsts padome, attiecas uz noteikumu projekta būtību un formu, kā arī uz noteikumu projekta atbilstību augstākas prioritātes tiesiskumam.

Tiesību aktu datubāzes

" Legilux" ir Luksemburgas Lielhercogistes valdības juridisks portāls internetā.

Tā ļauj piekļūt Luksemburgas tiesību aktiem, vai nu veidojot Mémorial A bruto tekstu, vai arī saskaņojot tekstus, kas lielā mērā ir ietverti tiesību aktu kodeksos un ziņojumos.

Tīmekļa vietne ir iedalīta trīs galvenajās jomās:

- **Likumdošanas joma** sastāv no publikācijām par Luksemburgas tiesību aktiem un dažādām publikācijām un koordinētiem tekstiem.
- Grupas administratīvo telpu, "Administratīvās" publikācijas. Tās galvenokārt ir Mémorial B, kā arī Oficiālās administrācijas un tiesību aktu direktorijs.
- Sabiedrības zona Mémorial C kopš 2016. gada 1. jūnija ir aizstāta ar publikāciju sarakstu, kas pieejams Tirdzniecības un uzņēmumu reģistra (RCS) tīmekļa vietnē. Mémorial C arhīvi no 1996. gada uz pēdējo Mémorial C, kas publicēti 2016. gada 27. jūlijā, arī turpmāk būs pieejami **sabiedrības daļā**.

Vai piekļuve datubāzēm ir par brīvu?

Jā, piekļuve datubāzēm ir **bez maksas**.

Saites

[Legilux objekts](#)

[Valdība](#)

[Deputātu palāta](#)

[Valdība](#)

[Tieslietu ministrija](#)

Mašīntul.

Šis ir satura mašīntulkums. Šis lapas īpašnieks neuzņemas pilnīgi nekādu atbildību par šī mašīntulkuma kvalitāti.

Lapa atjaunināta: 22/10/2019